

Messun saarna – kerrattavaksi myös kotihartaudessa
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
4. sunnuntai Helluntaista, 6.7.2025

Pyhäpäivän aihe

Liturginen väri

Alttarikynttilöitä

Päivän Psalmi

Vanhan Testamentin teksti

Epistolateksti

Evangeliumi

Kadonnut ja jälleen löytynyt

Vihreä

2 alttarikynttilää

Psalmi 32:1–2, 5–8 (Luterilaisia Virsiä virsikirjasta s. 357)

Jesaja 57:15–19 (20–21)

1. Pietarin kirje 5:5–11

Luukas 15:1–10

Virret

Alkuvirsi

269

Älä sure, sielu parka

Kiitosvirsi

132

Oi rakas Isä, Luojamme

Saarnavirsi / päivän virsi

284

Ah autuas, ken armosta

Uhrivirsi

370

Ah, tiesi usko Herran haltuun

Ehtoollisvirret

731, 739

Isä Taivaan, Sydän levoton

Päätösvirsi

883

Huomassa Herra elää saan

Kollehtarukous

Kaikkivaltias, armollinen Jumala! Sinä olet kaikkien niiden varjelija, jotka Sinuun turvaavat. Ilman Sinua ei ole mitään kelloista eikä pyhää. Levitä Sinun laupeutesi meidän päällemme ja ole hallitsijamme ja johdattajamme, niin ettemme ajallisten lahjojen kautta kadottaisi iankaikkista elämää. Sinun Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, tähden.

Saarnateksti

Psalmi 32

Saarnan aihe

Vanhurskaaksi luetun ilo ja riemu

Tekstin maisema

Päivän Psalmi on yksi seitsemästä katumuspsalmista. Se on puhetta kuningas Daavidin sielunmaisemasta. Psalmi ei mainitse, missä erityisessä elämäntilanteessa Daavid oli vaikutettu näin kirjoittamaan sanat Israelin kansan laulukirjaan. Pyhä Raamattu kirjoittaa Daavidin elämästä kuitenkin kaksi tapahtumaa, jossa hän erityisesti tunsy syvää synnintuntoa. Ensimmäinen oli haureuden synty, johon liittyi tapon tilaaminen, kun hän oli ottanut vieraan miehen vaimon itselleen. Toinen oli Israelin väenlasku hänen elämänsä loppuvaiheillaan. Molemmissa hän katui raskaasti syntejään. Psalmi 32 viittaa siihen raastavaan syyllisyyden tuntuun, mitä hän koki tehtyään huoruuden synnin Batseban kanssa, pyrittyään peittelemään syntinsä jäljet ja tilattuaan Batseban miehen tappamisen sotarintamalla. Psalmi 51 vaikuttaa kronologisesti ensin kirjoitetulta ja sen jälkeen tämä Psalmi 32. Psalmin otsikossa on sana **mietevirsi**, **mashkil**. Sana mashkil tarkoittaa *opetuksellinen*, didaktiivinen

Psalmi. On selvää, että jokaisen Jumalaa pelkääväisen ja rakastavan sielun tulisi lukea usein tämä Psalmi omaksi opetukseksi; Psalmi 32 on ihana, autuasta sielun ruokaa pursuava lähde.

Psalmin kirjoittaja on siis Daavid, sen vahvistaa myös apostoli Paavali Roomalaiskirjeessä: **”Niin kuin myös Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja: ’Autuaat ne, joiden rikokset ovat anteeksiannetut ja joiden synnit ovat peitetyt.’”** (Roomalaiskirje 4:6–7) Se, että Jumala ei lue ihmiselle syyksi hänen pahoja tekojaan ja se, että Jumala lukee ihmisen vanhurskaaksi uskon kautta, ovat käytännössä sama asia.

Olisimme kuitenkin kovin pinnallisia, jos ajattelisimme syntiä vain yksittäisinä tekoina, vaikkakin hyvin raskauttavina. Daavidin ja myös meidän elämässämme synnit nousevat siitä saastuneesta pohjavedestä, joka on perisynti. Kaikki, mikä sieltä nousee, on saastunutta, vaikkakin voisi ulospäin näyttää kirkkaalta. Näin voi käydä muun muassa erämaavaelluksella Lapissa, jossa retkeilijä juo purosta vettä. Puron vesi näyttää raikkaalta ja aivan kirkkaalta, mutta jos joitakin kilometrejä ylävirrassa on jokin vettä saastuttava raato tai kaivanto, ulospäin puhtaaksi näyttävä vesi voi sairastuttaa ihmisen pahoin. Aadamista ja Eevasta ihmiseen periytyvä perisynti on kuitenkin vielä enemmän; se on kuin läpikotaisin saastunut pohjavesi, joka voi näyttäytyä puhtaalta mutta tuottaa kuoleman, iankaikkisen kuoleman. Psalmin perusvire on kuitenkin evankeelinen, Jumalan ihmeellistä armoa kirkastava ja lohdullisena evankeliumina Psalmi 32 pysyykin.

1 Tekstien pääkohtien avaaminen

1.1 Olla autuas (Psalmi 32:1)

Yksi uskonelämän salaisuuksista on saada olla autuas. Sana tarkoittaa hepreassa *onnellisuutta*. Sen voisi kääntää *miten onnellista onkaan*, kun rikokset on annettu anteeksi. Uudessa Testamentissa sana *autuas* on erityisen tuttu Jeesuksen vuorisaarnasta: **”Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on Taivasten valtakunta”** (Matteus 5:3), ja seitsemän muuta Jeesuksen autuaaksi julistusta. *Olla autuas* tarkoittaa olla Jumalassa onnellinen, olla pelastettu, olla sovitettu Elävän Jumalan kanssa.

1.2 Jumala ei lue ihmiselle syyksi hänen pahoja tekojaan (Psalmi 32:2)

Psalmissa sanotaan **”Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojaan.”** (Psalmi 32:2) Se, että Jumala ei lue ihmiselle syyksi ja tuomioksi hänen pahoja tekojaan, tarkoittaa, että Jumala on siirtänyt pois synnin rangaistuksen ja lukenut sen jonkun muun syyksi. Uusi Testamentti avaa syntisen vanhurskauttamista vielä enemmän, ja sanoo: **”Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan”** (Roomalaiskirje 5:19) ja **”Sen, joka ei synnistä tiennyt, Hän meidän tähtemme teki synniksi.”** (Roomalaiskirje 5:21) Heprean sana *lukea* tarkoittaa itse asiassa *punomista*, ikään kuin hiuspalmikon punomista tai jonkun käsityön lankojen yhteen punomista. On väistämätöntä, että ihmisen synnin luetaan, kootaan ja punotaan yhteen; Jumala tekee sen. Kun synnit on punottu yhteen nippuun, palmikoksi, ei sitä punomista enää voida purkaa. Ratkaisevaa on se, kenen syyksi tämä koko ihmisen turmelus, yhteen kasatut ja punotut synnit luetaan; luetaanko syntisi, punotaanko ne, sinun syyksesi vai Kristuksen. Syntisen vanhurskauttamisessa on kyse siitä, että kasteen ja uskon kautta ihmisen synnit punotaan, niputetaan ja luetaan syyttömän miehen, Jumalan Pojan Kristuksen syyksi.

1.3 Synnin tunnustusta pakenevan ihmisen riutuminen (Psalmi 32:3)

Niin moni ihminen riutuu syyllisyydessä, tunnustamattomien syntien ja niistä seuraavan omantunnon syytösten puristuksessa. Daavid oli käynyt tämän läpi elämässään. Sana *riutua* tarkoittaa loppuun

kulumista. Sanaa käytetään muun muassa 5. Mooseksen kirjassa: **"Minä kuljetin teitä erämaassa neljäkymmentä vuotta: teidän vaatteenne eivät kuluneet yltänne, eivätkä kenkäsi kuluneet jalassasi."** (5. Mooseksen kirja 29:5)

1.4 Jumalan neuvo ja opetus (Psalmi 32:4–9)

Daavid tähdentää: **"Minä opetan sinua ja osoitan sinulle tien, jota sinun tulee vaeltaa."** (Psalmi 32:8) Jumalan Sanalla on viisi perustehtävää: opetus, nuhde, ojennus, kasvatus ja lohdutus. Kaikkeen tähän Jumala antaa Pyhän Henkensä; niin Hän antoi myös Daavidille. Jumala ei jätä meitä oman onnemme nojaan vaan antaa Jumaluuden kolmannen Persoonan, Pyhän Hengen, meille opettajaksi ja lohduttajaksi.

1.5 Uskon vanhurskauttamisen ilo (Psalmi 32:10–11)

Jumalan autuus, josta Daavid kirjoittaa jakeissa 1–2, tuottaa Jumalan ilon, Herran ilon: **"Iloitkaa Herrassa ja riemuitkaa, te vanhurskaat, ja veisatkaa ilovirsiä, kaikki te oikeamieliset."** (Psalmi 32:11)

2 Sanan soveltaminen omaan elämäämme

2.1 Syntisen vanhurskauttaminen (Psalmi 32:2)

Psalmi 32 on yksi pyhän Raamatun keskeisiä todistuksia siitä, että Jumala vanhurskauttaa jumalattoman, yksin armosta, uskon kautta Jeesukseen Kristukseen, ilman ihmisen omia töitä tai ansioita. Martin Chemnitz kirjoittaa: *"Tämä opin kohta syntisen vanhurskauttamisesta on kristillisen uskon linnake ja tukipilari. Jos se hämärretään tai väärennetään, on mahdotonta säilyttää oikea oppi muissa uskonkohdissa."* Se eksyttävä aika, missä me nyt elämme, on niin Suomessa kuin muuallakin maailmassa seurausta siitä, että oppi syntisen vanhurskauttamisesta on ollut paljolti kateissa jo vuosikymmeniä, pidempäänkin. Se johtuu siitä, että valistuksen ajan vaikutus Kristuksen kirkon opetukseen johti vähitellen perisyntiopin sivuuttamiseen ja uskoon siihen, että ihminen ajan myötä kehittyy hyväksi, puhtaaksi ja riittävän kykeneväksi rakentamaan elämänsä ilman Jumalan pyhän Sanan ilmoitusta. Kun oppi perisyntisestä häivytettiin, häivytettiin myös Kristuksen Jumaluus ja Hänen täydellinen uhri Golgatan ristillä meidän syntiemme sovitukseksi. Virsikirjoja alettiin uudistaa siten, että sieltä lähes kokonaan poistettiin (itse mielestään) sivistynyttä ihmistä häiritsevät sanat kuten ihmisen syntiturmelus, rangaistus synnistä, teurastettu Karitsa, taivas ja helveti. Lopulta on ajauduttu synnin kieltämiseen ja kirkon epätoivoisiin pyrkimyksiin saada kuulijoita pelkälle ihmisviisaudelle ja petokselle. Mutta Jumalan seurakunnalle, syntisen vanhurskauttaminen on jokapäiväinen lohdutus, ilo ja kiitoksen aihe ja siksi Jeesukseen turvaava sanoo alati: **"Sinä Jeesus olet minun, minä olen Sinun."** Se, että Jumala vanhurskauttaa sinut syntisen, on kallein aarteesi.

2.2 Vanhurskaaksi luetun ilo ja riemu (Psalmi 32:2)

"Iloitkaa Herrassa ja riemuitkaa, te vanhurskaat." (Psalmi 32:11) Toisin sanoen, te, jotka olette uskon kautta Jumalan lupaukseen, Jeesukseen, vanhurskautetut, te, joiden hyväksi on luettu vieras vanhurskaus, Kristuksen lahjavanhurskaus, Hänen lain täyttämisenä, Hänen kuuliaisuutensa, Hänen verensä puhdistus synneistänne: iloitkaa ja riemuitkaa Herrassanne. Rakas ystävä, sinulla jo on Jumalan täydellinen mielisuosio, sinä jo kuulut kasteesi ja uskon kautta siihen iloitsevaan joukkoon, josta sanotaa: **"Nämä ovat ne jalot, joihin on koko Minun mielisuosioni."** (Psalmi 16:3) Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa